

ter, der skulde oprettes i 2den Zone, blev dannet paa det Grundlag, at Tyskheden skulde repræsenteres ved Halvdelen og Danskheden ved den anden Halvdæl; det fandt det ærede Medlem kunde være meget rimeligt. Naar man kender af Erfaring, hvorledes de nationale Modsætninger gør sig gældende, hvor to Nationer staa saadan overfor hinanden, som Tilfældet vilde blive der, saa gad jeg vide, hvorledes Afgørelsen skulde træffes i en saadan Rigsdag. Man maatte jo have en Opmand, saaledes at Rigsdagen til syvende og sidst overhovedet ikke fik nogen Indflydelse paa de Afgørelser, der fandt Sted; thi det er selvsagt, at det i alle Spørgsmaal vilde gaa paa den Maade, at Halvdelen vilde staa paa den ene Side og Halvdelen paa den anden Side, alt med det for Øje, at man skulde vedligeholde Modsætningerne, indtil man kunde tage Opgøret om 10 eller 15 Aar, naar den endelige Afgørelse skulde træffes. Jo, det var en „udmærket Plan“, og udmærket var hele Internationaliseringsplanen i dobbelt Forstand, hvis dens øvrige Bestemmelser svarer til den Bestemmelse, der her er aabenbaret.

A. C. Mortensen: Naar jeg tager Ordet, er det for at udtrykke min Glæde over det ærede Medlem Hr. Pürschels smukke Udtalelse om, at vi aldrig skulde tillægge hinanden andre Motiver end dem, vi selv vilde have lagt ind i vore Udtalelser. Det glæder mig meget, at det ærede Medlem har faaet en saadan Opfattelse nu, og jeg beklager næsten, at der er Tale om, at jeg ikke oftere skal have det ærede Medlem som Modkandidat. Jeg har haft den Fornøjelse at føre 3 Valgkampe sammen med det ærede Medlem, og det forekom mig, at det ærede Medlem da havde en ganske anden Opfattelse af det Spørgsmaal end den, han har faaet nu. Det var ikke absolut de ædlest Motiver, det ærede Medlem mente jeg havde, naar jeg hævdede Socialdemokratiets Standpunkt paa de forskellige Omraader. Han hævdede f. Eks., at naar vi Socialdemokrater ikke vilde være med til at have Grænsen lagt meget længere ned mod Syd, var det paa Grund af Socialdemokraternes intime Venskab med Tyskerne, fordi vi elskede Tyskerne saa højt. Og saaledes var det paa alle de forskellige Omraader, hvor vi kom ind paa en Diskussion. Det var altid de mest uædle Motiver, det ærede Medlem tillagde det Parti, jeg tilhører. Det ærede Medlem sagde f. Eks., at det, vi vilde, var at sulte Befolkningen,

vi vilde forhindre Befolkningen i at faa Brød; og naar jeg heroverfor gjorde opmærksom paa, at jeg som Formand for et stort Bageri i Viborg havde sagt til Befolkningen, at naar Generalstrejken kom, skulde vi nok forsyne Folk med Brød, saa sagde det ærede Medlem: Ja, hvad kan det hjælpe, hvad Hr. Mortensen vil, for der sidder Folk i København og bestemmer, naar Generalstrejken skal træde i Kraft.

Formanden: Det er Internationaliseringsplanerne, der er til Drøftelse.

A. C. Mortensen: Jeg skal da ikke komme videre ind paa dette, men jeg ønsker kun at gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Pürschel har faaet en ganske anden Opfattelse end den, han havde i 1920. Det glæder mig, at han har lært saa meget i den Tid, han har været herinde.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen begyndte med at sige: Det forekommer mig. Dermed er Resten af hans Tale dømt. Jeg tilbageviser den Sigtelse. Med Hensyn til Internationaliseringsplanen vil jeg kun sige dette, at den for mig nu kun har historisk Interesse. Jeg kan derfor ikke slutte mig til den Opfordring, der er rettet fra radikal Side. Jeg konstaterer med Glæde, at det ærede Medlem Hr. Hauge nu, hvis jeg hørte rigtigt, talte om den engelske Regerings endelige Standpunkt. Det var noget andet end det, det ærede Medlem sagde først. Dernæst citerede det ærede Medlem nogle Udtalelser af Direktør Laroche. Jeg tillader mig atter at henvise det ærede Medlem til Folketingstidende for indeværende Samling Spalte 543. Der vil han finde disse Betragtninger imødegaaet. Jeg skal ikke trætte Tinget med Gentagelser.

Maa jeg med Hensyn til Motiverne sige, at det, der navnlig kaldte mig frem, var, at en Sigtelse for urene Motiver jo er i særlig Grad — synes jeg — ubehagelig, naar det drejer sig om saa alvorlige Spørgsmaal som dem, her er Tale om. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen vil dog vist fra adskillige Møder kunne erindre, at jeg gentagne Gange har udtalt, at jeg aldrig har benægtet, at f. Eks. Socialdemokraterne er lige saa gode Danske som vi. Det har jeg sagt paa Masser af offentlige Møder, selv om jeg har et andet militært Standpunkt. Jeg benægter ikke, at de er lige saa ærlige, oprigtige og interesserede Danske som vi andre. Jeg nævner det som et Eksempel